Смолу зі смереки —

сльозу материнську —

Візьму талісманом в дороги далекі.
Ненько гуцульська, не плач, не журися,
Чекайте на мене, зелені смереки.

Як ноги заблудять

без рідних стежинок,

Як мову Черемошу чути не буду,
Хай запах живиці мій спомин оживить,
Хай мамина співанка серце розбудить.

Смолу смерекову —

сльозу променисту —

Беру талісманом в дорогу ранкову,
Щоб можна вернутися знову в дитинство,
Щоб можна до неньки вернутися знову.